

**ІННА
БОГОСЛОВСЬКА**

Телефон: +38 067 234 0291
E-mail: press@bogoslovska.com
www.bogoslovska.com

1 вересня 2009 року

**ЛИСТ
Інни Богословської
до співвітчизників
з нагоди
початку Другої світової війни**

Сімдесят років тому фашистська Германия розпочала одну з найбільш кривавих і руйнівних воєн в історії людства. Війну, в котрій нашим батькам, дідам та прадідам судилося стати останнім оплотом захисту Добра від Зла і поставити заслін фашистській чумі. Масштаб тих подій можна оцінити за сухими статистичними даними: під час Другої світової війни військові дії велися на території 40 держав, до збройних сил було мобілізовано 110 млн осіб, кількість загиблих склала 60–70 млн осіб. А скільки людських доль, морально і фізично, скалічила ця війна!

Відтоді минуло не так багато часу, і сьогодні вже вважається за гарний смак оцінювати історію з точки зору швидкоплинної політичної вигоди, коли звеличують одних і тупцюють по пам'яті інших. Розмірковують про дві імперії зла – Германию та СРСР, про двох тиранів – Сталіна і Гітлера, пояснюючи Другу світову війну їхнім протистоянням у боротьбі за світове панування. Ті, хто в такий спосіб переписують історію, намагаються обілити найжахливішу ідеологію – фашизм. Навмисно змішуючи диктатуру як спосіб керування державою і фашизм як антилюдську ідеологію, спекулянти від історії чинять страшний гріх. Вони хочуть примусити нас забути про фашизм і тим самим реабілітувати його. Для мене межа між диктатурою і фашизмом пролягає крізь жахи газових камер, рукавичок із людської шкіри та мила з людського жиру. Сталін знищував своїх політичних опонентів у країні, і в ці жорна потрапляли прості, ні в чому не винні люди. У Гітлера була зовсім інша система світогляду: владу в Германії він розцінював як перший етап на шляху до своєї світової експансії. Він був готовий знищити всі народи, які протистояли фашизму. І якби не Радянська армія, сьогодні світ був би абсолютно іншим. Яким саме, не знаю, але впевнена – у ньому не було б місця для Добра, поваги до прав Людини, Демократії та Суверенітету.

Саме тому я хочу, щоб 1 вересня 1939 року, 22 червня 1941 року, 9 травня 1945 року, 2 вересня 1945 року були для нас Днями пам'яті. Звичайно, якщо ми не хочемо повторення історії, якщо ми бажаємо всім прийдешнім поколінням Миру!
Із Днем пам'яті вас, дорогі співвітчизники!